

ÎNCHEIERE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Angroconscom”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Angroconscom” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Gertrudes” cu privire la încasarea penalității și la acțiunea reconvențională a Societății cu Răspundere Limitată „Gertrudes” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Angroconscom” cu privire la declararea nulității contractului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Angroconscom” și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 24 februarie 2016, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a ț ă:

La 24 iulie 2015, SRL „Angroconscom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Gertrudes” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza contractului nr. 14092 din 29 iulie 2014 a livrat marfa SRL „Gertrudes”, însă ultimul nu a achitat integral suma pentru marfa livrată, având o datorie cu termenul de plată expirat în mărimea de 66 543,32 lei la data de 20 iulie 2015.

Susține că în conformitate cu legislația în vigoare a expediat în adresa pârâtului reclamația, fără număr, din 17 februarie 2015 însoțită de actul de verificare, care a rămas fără răspuns, astfel actul de verificare nu a fost semnat și sumele nu au fost achitate.

Menționează că a executat pe deplin obligațiile față de SRL „Gertrudes”, astfel încât, are dreptul de a cere executarea obligațiilor de către ultimul de achitare a datoriei față de SRL „Angroconscom”.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 514, art. 572, art. 575 alin. (1), art. 583 alin. (1), art. 602, art. 617, art. 667, art. 668, art. art. 753-779 Cod civil.

Solicită încasarea datoriei de la SRL „Gertrudes” în beneficiul SRL „Angroconscom” în sumă de 66 543,32 lei și cheltuielile de judecată cu titlu de taxa de stat în sumă de 1 996,33 lei.

La 12 noiembrie 2015, SRL „Angroconscom” a înaintat cererea de concretizare a pretențiilor acțiunii, solicitând încasarea de la SRL „Gertrudes” în beneficiul SRL „Angroconscom” a datoriei în sumă de 66 543,32 lei, a penalității în sumă de 100 453,60 lei conform pct. 4.2 din Contractul nr. 14092 din 29 iulie 2014 și a cheltuielilor de judecată cu titlu de taxa de stat în sumă de 3 503,10 lei (f. d. 45).

La 08 decembrie 2015, SRL „Angroconscom” a înaintat cererea de concretizare a pretențiilor acțiunii, solicitând încasarea de la SRL „Gertrudes” în beneficiul SRL „Angroconscom” a penalității în sumă de 100 453,60 lei conform pct. 4.2 din Contractul nr. 14092 din 29 iulie 2014 și a cheltuielilor de judecată cu titlu de taxa de stat în sumă de 3 503,10 lei (f. d. 50).

La 29 decembrie 2015, SRL „Gertrudes” a depus cerere reconvențională împotriva SRL „Angroconscom” cu privire la declararea nulității contractului (f. d. 64).

În motivarea cererii reconvenționale, a indicat că administratorul SRL „Gertrudes”, Sercov Pavel nu a semnat contractul nr. 14092 din 29 iulie 2014, considerând că acesta urmează a fi declarat nul.

Menționează că din conținutul contractului nr. 14092 din 29 iulie 2014, se oglindește precum că acesta a fost întocmit între SRL „Angroconscom” în persoana directorului Pancioha Serghei, care acționa în baza statutului, pe de o parte și SRL „Gertrudes” pe de altă parte.

În contextul dat, susține că în contract nu este indicat cine este persoana care acționează din partea SRL „Gertrudes”, însă se indică că acesta acționează în baza statutului.

Sub acest aspect, afirmă că din momentul înregistrării de stat a SRL „Gertrudes” la data 26 martie 2014 până în prezent doar Sercov Pavel a fost unicul administrator al societății sus menționate.

Susține că contractul nr. 14092 din 29 iulie 2014 a fost semnat de către angajatul SRL „Gertrudes”, Manole Ghenadie, care în conformitate cu Statutul societății nu este împuternicit de a încheia contractele în numele societății.

La segmentul dat, remarcă că contractele în numele SRL „Gertrudes” în conformitate cu legislația în vigoare pot fi încheiate doar de administratorul societății, Sercov Pavel.

La fel, relevă că din conținutul contractului nr. 14092 din 29 iulie 2014, rezultă că directorul SRL „Angroconscom”, Pancioha Serghei știa, sau cel puțin trebuia să știe, că Manole Ghenadie nu este în drept în baza statutului să încheie contractul respectiv.

Prin urmare, consideră că în speță sunt întrunite condițiile de nulitate a actului juridic încheiat cu încălcarea limitei împuternicirilor.

Își întemeiază acțiunea reconvențională în baza dispozițiilor art. 61 alin. (1) și alin. (2), art. 108 alin. (1) lit. g) și lit. h), art. 226 Cod civil și art. 2, art. 12 alin. (1), art. 14 alin. (2), art. 71 alin. (1) lit. b) și lit. c) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14 iunie 2007.

Solicită declararea nulității a contractului nr. 14092 din 29 iulie 2014, respingerea cererii de chemare în judecată a SRL „Angroconscom” împotriva SRL „Gertrudes” cu privire la încasarea penalității conform pct. 4.2 din contractul nr. 14092 din 29 iulie 2014 și încasarea de la SRL „Angroconscom” în beneficiul SRL „Gertrudes” a tuturor cheltuielilor de judecată pe care le va suporta în acest proces.

La 05 februarie 2016, SRL „Gertrudes” a depus cererea de concretizare a acțiunii reconvenționale, prin care a solicitat admiterea acțiunii reconvenționale, declararea nulității a contractului nr. 14092 din 29 iulie 2014 și încasarea de la SRL „Angroconscom” în beneficiul SRL „Gertrudes” a tuturor cheltuielilor de judecată pe care le va suporta în acest proces (f. d. 70-72).

La 24 februarie 2016, SRL „Gertrudes” în cadrul ședinței de judecată și-a concretizat cerințele din acțiunea reconvențională, solicitând respingerea acțiunii inițiale și admiterea acțiunii reconvenționale, declararea nulității a contractului nr. 14092 din 29 iulie 2014 și încasarea de la SRL „Angroconscom” în beneficiul SRL „Gertrudes” cheltuielile de judecată (f. d. 92-97).

Prin hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 24 februarie 2016, acțiunea inițială a fost admisă parțial, iar acțiunea reconvențională a fost respinsă ca neîntemeiată, fiind încasat de la SRL „Gertrudes” în beneficiul SRL „Angroconscom” penalitatea în sumă de 24 250,21 lei, în rest în partea încasării penalității în sumă de 76 203,39 lei acțiunea inițială a fost respinsă. S-a încasat de la SRL „Gertrudes” în beneficiul SRL „Angroconscom” suma de 2 719,55 lei cu titlu de compensarea cheltuielilor de judecată ce constau din taxa de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată, proporțional părții admise din acțiune și pretențiile satisfăcute benevol de către pârât după intentarea acțiunii în instanță de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de către SRL „Angroconscom” și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat prevederile art. 512 alin. (1), art. 572, art. 624, art. 666, art. 668 Cod civil, care reglementează aspecte ce țin de condițiile generale de executare a obligațiilor, clauza penală, dispoziții generale cu privire la contract și forța obligatorie a contractului.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a conchis că prima instanță justificat a concluzionat că suma care urmează a fi încasată de la SRL „Gertrudes” cu titlu de penalitate constituie suma de 24 250,21 lei, reținând ca fiind întemeiată soluția primei instanțe de admitere parțială a acțiunii inițiale și respingerea ca neîntemeiată a acțiunii reconvenționale.

La 21 noiembrie 2016, SRL „Angroconscom” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de încasare din contul intimatului a penalității în mărime de 49 900 lei și a taxei de stat în sumă de 5 217,67 lei.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată, indicând că probele au fost apreciate arbitrar, iar hotărârea instanței nu conține o motivare clară ce constituie o cerință fundamentală ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Menționează că prin decizia instanțelor ierarhic inferioare s-a adus o atingere importantă intereselor patrimoniale ale recurentului și ale drepturilor și intereselor fundamentale ale omului, prin violarea art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și anume dreptul la un proces echitabil.

În acest context afirmă că instanța de apel eronat a apreciat motivul cererii de apel, ca dezacordul recurentului doar cu mărimea penalității adjudecate.

Sustine că instanța a ignorat norma contractuală prestabilită de părți prin care se taxează cu penalitate întârzierea în mărimea stabilită pentru fiecare zi de întârziere.

La fel, invocă că este evidentă eroarea instanțelor care au adoptat și menținut hotărârea ce se bazează pe un calcul eronat al penalității.

Remarcă că decizia instanței de apel nu conține argumente cheie invocate de către recurent cu privire la calcularea penalității, or instanța este obligată să analizeze în hotărârea sa toate argumentele importante pentru soluționarea cazului.

Afirmă că art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligațiilor instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii, iar îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabilii, în fața eventualului arbitrar judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitate de a putea exercita un eficient control judiciar.

La 09 ianuarie 2017, SRL „Gertrudes” a depus referință prin care a invocat caracterul neîntemeiat al recursului și legalitatea deciziei instanței de apel, considerând recursul declarat de către SRL „Angroconscom”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 noiembrie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Angroconscom” este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Angroconscom” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „Angroconscom”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Angroconscom”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Angroconscom”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva